

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

Gaismēna – Pasaules varenais līdzsvars

341.

Dažs saka, ka augstākajās pasaulēs nav ļaunuma, bet es teiktu – augstākajās pasaulēs nav apzinīgā aktīvā ļaunuma, bet arī tur ir neizbēgama Gaismēna, jo Gaismēna ir Pasaules varenais līdzsvars.

342.

Jūs jautājat, kā jāsaprot, ka “Terosam un Tamasam jāstrādā kā brāļiem”. Teross ir gara kustības jeb gaismas sinonīms. Tamass – matērijas, inerces jeb neattīstības sinonīms. Kosma dzīvi rada šo sākotņu līdzsvaru. Vienas vai otras pārsvars dabā vai cilvēkā noved pie trūdēšanas un galīga sairuma. Šo sākotņu līdzsvara nepieciešamība redzama visā dzīvē. Tā pašreiz veselu tautu un zemju dzīvē sevišķi uzskatāmi var novērot, kur noved šāda līdzsvara traucējums. Cilvēki domā, ka viņi sasnieguši daudz un lepnī norāda uz mehāniskiem sasniegumiem. Bet garīgo un ētisko pamatu atskārmē viņi maz tikuši uz priekšu. Brāļu iznīcināšanas paņēmienos cilvēks pilnveidojies, bet zaudējis spēju domāt par esamības pamatiem. Tieši tie jautājumi, kas varētu uzlabot dzīvi, palikuši novārtā. Mēģiniet aptaujāt visu pasauli, un jums pavērsies apkaunojošs skats. Tikai mazākums uzrādīs tiekšanos uz šiem pamatiem, bet arī šis mazākums tikai bikli čukstēs par smalko pasauli, par dzīvības nepārtrauktību, par domas nozīmi un ētisko jēdzienu nepieciešamību. Mehānisko atklājumu vairošanās nedod domas koncentrāciju. Ja uzrakstītu pamatu izzināšanas vēsturi, tā gaiši runātu par apziņas nekustīgumu. Tāpēc, ja cilvēce grib plaukt, tad jāatceras pamati un steidzīgi jāpastiprina Terosa darbība pat uz Tamasa rēķina, jo citādi zaudēto līdzsvaru neatgūt.

Tā sevis pilnveidošanai nepieciešams līdzsvarot sevī šīs divas sākotnes – terosu un tamasu. Visas senatnes mācības vienbalsīgi runāja par Zelta jeb Vidus ceļu, par Harmoniju, kas ir gara un miesas līdzsvarojošs. Tālab Terosam un Tamasam jāstrādā kā brāļiem.

343.

Mūsu dzīvē daudz brīnišķīga, daudz apstiprinājumu, tāpēc pat vistumšākās nodevības un draudi mūsu pasākumiem nespēj mūs sabiedēt. 34-tais un 35-tais gads ar septiņiem mēness un saules aptumsumiem bija sevišķi ievērojami ar melno zīmju daudzumu. Tā nodevība ielīdusi pašā gaišās celtniecības sirdī un cenšas sagraut to, ko cēlusi tik tīra tiekšanās, tāda gara degsme. Izmantojot NK prombūtni, ienaidnieks devis triecienu mugurā. Atklājās patiesās sejas, maskas norautas. Pazīstot okultos likumus, pēc kuriem tuvošanās Gaismas Mācībai un pievēršanās Lielajam Skolotājam liek visai mūsu iekšējai būtībai izpausties sevišķi spēcīgi; tāpat arī, izprotot apsēstības briesmas, tumšu jūtu un liekulības ietekmētas, sevišķi iedzīmtā mediumisma gadījumā, mēs nebrīnāmies, bet sirds skumst, ka šādas parādības notiek pēc 14 gadu ilgas ciešas sadarbības. Protams, jau celtniecības sākumā tika doti vairākkārtēji brīdinājumi un mājieni, ka nodevība iespējama pēc tam, kad dažas personas būs pagodinātas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

Pagodinājums notika, un viņu gars neizturēja. Godkārtība un mantkārtība – briesmīga pātaga, kas nogāž bezdibenī pat milžus.

Tā mēs izdzeram indes kausu, ko mums pasniedz bijušo līdzstrādnieku rokas. Bet par spīti visam, možums un drosme dzīvo mūsu sirdīs. Jūdasa simbols ir mūžīgs un nepieciešams varoņdarba iemūžināšanai. Bet Golgatai seko augšāmcelšanās un gara cildena līksme, tas norādīts visās mistērijās, tāpēc sirdī iedegas pat prieks. Mēs zinām par Gaismas Tvirtās Pils Lielo Galvojumu, mēs sargājam Uzticības zīmes un zinām par neuzvaramo Vairogu. Un mūsu garu nebiedē nekādas cīņas, mēs pat esam paguvuši tās iemīlēt, jo kā gan citādi mēs varam norūdīt garu, pārbaudīt savas Spējas un iegūt dižo pieredzi piepildījuma vainagam! Tāpēc sacīsim vēlreiz: “lai svētīti šķēršļi, caur tiem mēs augam.”

Nāk arī prātā Nīčes gudrie vārdi: “tu pacelies augstāk par viņiem, bet jo augstāk tu pacelies, jo mazāks tu šķietī skaudības acīs. Bet visvairāk ienīst to, kas lido.” Jā, cilvēki tagad visvairāk nostājas pret visu cēlo, pret Hierarhijas likumu. Vienīgi gara valdnieki pazīst šī kosmiskā likuma varenību un nelokāmību, bet vairums būs vienmēr pret to. Jo gara izsmalcinātību noteic tieši tā augstāko vērtību cienīšanas pakāpe.

Tāpēc drosmīgi un līksmi, stiprā ticībā nolemtajai galīgajai uzvarai, iesaistāties jaunā cīņā par nākamās Pasaules jaunās apziņas Gaismu.

344.

Nē, mēs nenoskumstam, gluži otrādi, ar sirds trīsām vērojam, ka kara zīme atmodina glābējas mīlestības jūtas uz dzimteni. Jāatceras senais izteiciens: “Radu Jaunu Debesi un Jaunu Zemi un vecās vairs neataust atmiņā.” Tā visā pasaulē patlaban notiek šķīstīšana, un tumsa aprīs tumsu. Varoņdarbs visiem sagatavots. Bruņosimies ar pacietību, un nav tālu tā diena, kad tiks meklēti visi, kas spēs atnest patiesās zināšanas graudiņus. Tur, kur viss bija laupīts, kur katra jaunrade bija apspiesta, kur bija aizmirsta cilvēka cieņa, tur sevišķi spēcīgi modīsies un jau mostas zināšanas un patiesās brīvības alkas. Noliktajā laikā iemirdzēsies Nebijusī Pils. Tāpēc šai bargajā laikā mums piekordināts ievērot svētīšanu. Mēs esam Armagedona kaujas karstumā.

345.

Visi pārpratumi un apvainojumi par pretrunām izskaidrojami ar tām pašām grūtībām – nesagatavotai apziņai ietvert pretstatus. Bet kamēr tas nebūs apgūts, - nebūs iespējams pavisināties uz priekšu pa garīgo ceļu. Dažu pretstatu ietveršana vairumam ir vislielākais klupšanas akmens, bet katra mācība ievirza tieši šo ietveršanas spēju par visas celtnes stūrakmeni. Piemēram, pilnīga vienaldzība pret slavināšanu un tajā pašā laikā pašpārliecība. Atteikšanās no īpašuma un reizē ar to dzīvošana tajā. Atrautība no Zemes un visa pasaulīgā un tajā pašā laikā iegremdēšanās pasaulīgajā un tiekšanās pilna darbība zemes sfērā. Visiem šiem priekšstatījumiem skolnieka apziņā ir jālīdzsvarojas. Jo visi noliegumi un atteikšanās ir jāaptver tieši garā. Atcerēsimies, ka Buda kādam savam skolniekam, kurš bija atteicies no visām mantām, pārmeta īpašnieka jūtas, tajā pat laikā atļaudams otram turēt pie sevis dažādas lietas. Kādēļ?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

Tieši tādēļ, ka pirmais, kuram gan nebija mantu, pastāvīgi domāja par tām, bet otrs tām ierādīja īsto vietu savā apziņā. Cik daudz ir ļaužu, kas itin kā atteikušies no īpašuma, bet pastāvīgi kāro iegūt šādu avi tādu mantu. Cik daudz ir kautrīgo, kas baidās izcelt savu vārdu, bet dvēseles dziļumos lolo cerību, ka kāds tos atcerēsies. Cik daudz gavētāju, kas nopūšas, redzot aizliegto barību. Cik daudz to, kas pastāvīgi domā par nestajiem upuriem un saviem darbiem, cerot uz sevišķu atlīdzību! Nabaga sevi apmānītie cietumnieki! Kas tiem pateiks, ka visas viņu pūles ir veltīgas un drīzāk novedīs pie sirds nocietināšanās nekā pie priecīgas atbrīvošanās.

Atbrīvošanās sasniedzama nevis ar piespiešanu, bet ar aptveršanu sirdī vai garā. Cilvēks, kurš atbrīvojies no pieķeršanās zemes labumiem, nepievērsīs tiem savu uzmanību, jo visas tā saucamās atteikšanās un aizliegšanās viņā kļūs dabiskas, tādēļ arī vieglas un vienkāršas. Lūk, šis priecīgais dabiskums jāasniedz, jo tur, kur atrodas kaut vizmazākā nožēla, vai citu nosodīšanas ēna, tur visa piepūle paliks neauglīga. Skolniekam jācīnās pret šo pieķeršanos ne ar aizliegumiem, bet ar sirds attīstīšanu un plašu gudrību, ko mums dod Jaunā Dzīves Mācība.

Protams, dažādi apvainojumi rodas vispirms to cilvēku prātā, kuri visvairāk pakļāvušies šīm saitēm. Tie visi ir farizeji, kas gaida saņemt lielu atlīdzību par savu kūpošo sveci! Pie kam, ja arī šī atlīdzība būtu nosūtīta, tad viņi to neprastu novērtēt un izturētos pret to kā gailis pret pērli.

Tāpat tiem, kas noraida Hierarhisko sākotni, jāaizrāda, ka pēc visiem likumiem, kā garīgajiem, tā fiziskajiem, nekāda darbība vai darbs nevar dzīvot un attīstīties, ja tiem nebūs fokusa. Katrai zemei jābūt savam fokusam valsts vadītāja veidā, katrai politiskajai partijai ir savs līderis, katrai firmai, uzņēmumam, iestādei ir savs vadītājs. Katrai enerģijai, lai tā izpaustos, jābūt fokusētai. Kosmosā visa evolūcija, visa attīstība dibinās uz šiem fokusiem, grandiem, mezgliem, Hierarhijas pakāpēm, sauciet tās kā vēlaties! Šiem neprašām norādiet arī uz grāmatu par Upuri "M.D.L." 1.daļa. Atteikšanās, vai pareizāk sakot, atbrīvošanās, ir tik priecīga, bet cik smags ir pretējais stāvoklis, kaut arī vispārības labuma dēļ! Pasaules nasta, izpirkšanas kauss, pasaules indes kausa izdzersana, tā sauc Gaismas uzdevumus. Šīs nesamērīgās nastas tiek dotas tikai tiem, kas saprot garā, kas īsti ir patiesa atbrīvošanās. Domāju, ka tālākie izskaidrojumi lieki.